

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Reșulschi Galina în numele părții vătămate, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Iurașcu Iulian XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.09.2020 - 10.02.2021;

Instanța de apel: 01.103.2021 - 06.04.2021;

Instanța de recurs: 02.06.2021 - 13.10.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 10 februarie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Iurașcu Iulian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

S-a încasat de la Iurașcu Iulian în folosul Statului suma de 11 160 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a încasat de la Iurașcu Iulian în beneficiul lui Pleșcan Iuliana suma de 7 158 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

S-a admis în principiu capătul de cerere din acțiunea civilă privind încasarea de la Iurașcu Iulian în beneficiul lui Pleșcan Iuliana costul motocicletei de model ”Alpha” în suma de 7 200 lei, urmând ca asupra acestuia să se expună instanța de judecată în procedură civilă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Iurașcu Iulian pe 10 august 2018, la aproximativ ora 17:00, fiind posesor al permisului de conducere nr. XXXXX, categoria „B”, eliberat pe XXXXX, conducând autoturismul de model „Renault Kangoo”, cu n/î XXXXX, se deplasa pe traseul L-671 din s. XXXXX, r-l XXXXX, direcția s. XXXXX, r-l XXXXX. În timpul deplasării, efectuând manevra

de depășirea a motocicletei de model „Alpha”, fără n/î, a ignorat prevederile Regulamentului circulației rutiere al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, și anume:

- art.3, care prevede, că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente;

- art.10 alin.(1) lit. b), care prevede că, persoana care conduce vehiculul, trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum;

- art.45. alin.(1) care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră;

- art.51 alin.(1) lit. b), înaintea depășirii, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure că cel care îl precedă pe aceeași bandă nu a semnalizat intenția de a depăși sau intenția de a preselecta spre stânga;

- art.52. alin.(2), conducătorul trebuie să mențină în timpul depășirii un interval lateral suficient în raport cu vehiculul pe care îl depășește, mai cu seamă la depășirea bicicletelor, ciclomotoarelor și motocicletelor fără ataș.

Ca urmare, fără a ține cont de situația rutieră, manifestând încrederea în sine exagerată, nu s-a isprăvit cu conducerea autoturismului și a accidentat motocicleta de model „Alpha”, fără nr. de înmatriculare, la ghidonul căreia se afla Pleșcan Ion, având-o în calitate de pasager pe Pleșcan Iuliana, care se deplasa regulamentar și efectua manevra de virare la stânga.

În urma impactului pasagerului de pe motocicleta de model „Alpha”, fără nr. de înmatriculare, Pleșcanu Iuliana, i-a fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.XXXXXX din XXXXXX, leziuni corporale sub formă de: fracturi închise a arcurilor vertebrei lombare L3 și arcului stâng a vertebrei lombare L4, fractura închisă vertebrelor coccigiene, fractura închisă a tibiei drepte, excoriații plantei drepte, formate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, individualizată prin - „*Încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*”.

3. Avocatul Reșulschi Galina în numele părții vătămate a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iurașcu Iulian să

fie condamnat în baza art.264 alin.(2) Cod penal, la 2 ani închisoare și în baza art.90 Cod penal să-i suspende executarea pedepsei pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 2 ani.

La fel, a solicitat încasarea în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei, prejudiciul material în mărime de 50 000 lei, recunoașterea minorului Pleșcan Ion ca parte vătămată, precum și recunoașterea ca corp delict – motocicleta de model Alpha cu încasarea costului în mărime de 7 200 lei.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, nu este de acord cu pedeapsa aplicată inculpatului Iurașcu Iulian considerând-o prea blândă, reieșind din circumstanțele cauzei, pedeapsa nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Avocatul a notat că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii și aplicării pedepsei.

În aceeași ordine de idei, a mai menționat că, pentru ca pedeapsa să-și atingă scopul de corectare și reeducare a inculpatului, instanța urma să stabilească pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei pentru fapta comisă cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport, pentru prevenirea infracțiunilor comise în domeniul transportului.

De către instanța de judecată nu a fost luat în considerație faptul că, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane care încalcă conștient regulamentul circulației rutiere (la caz inculpatul era obligat să se asigure cu privire la posibilitatea efectuării manevrei de depășire a mijlocului de transport, să se deplaseze cu o viteză încât să prevadă situațiile de pericol) în consecință să nu sufere pietonii sau alți participanți ai traficului rutier, precum și aceasta este una din prioritățile stringente a politicii Republicii Moldova în lupta contra conducătorilor nedisciplinați, iar asigurarea aplicării de către instanțele judiciare a unor măsuri aspre de pedeapsă față de persoanele vinovate de săvârșirea infracțiunilor din această categorie constituie unul din mijloacele eficiente de luptă împotriva acestui flagel.

La data de 30 octombrie 2020 a fost depusă în instanța de fond o cerere pe faptul urgentării examinării cauzei penale, recunoașterea în calitate de parte vătămată pe Pleșcan Ion fiindcă, deoarece în urma acțiunilor inculpatului s-a cauzat un prejudiciu material și moral, însă instanța a lăsat fără examinare acest subiect de recunoaștere în calitate de parte vătămată pe Pleșcan Ion, de recunoaștere a motocicletei de model "Alpha" drept - corp delict pe cauza penală, lucru care a fost omis intenționat de procuror.

În opinia apelantei prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei este foarte mic, deoarece a suferit în urma accidentului rutier, i s-a provocat leziuni corporale sub formă de: fracturi închise a arcurilor vertebrei lombare L3 și arcului stâng a

vertebrei lombare L4, fractură închisă a vertebrelor coccigiene, fractură închisă a tibiei drepte, excoriații plantei drepte, formate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie, motive din care consideră oportun de a încasa paguba morală de la inculpat în mărime de 100 000 lei.

De asemenea, avocatul a menționat că, paguba morală s-a născut din trăirea emoțiilor negative, durere, stres, prin încălcarea ritmului și modului normal de viață, în pierderea calmului și a siguranței sufletești în urma acțiunilor inculpatului și incapacitatea îndelungată permanentă de muncă, în urma accidentului rutier nu mai este angajată în câmpul muncii, nu poate duce un mod de viață normal, fiind nevoită să stea permanent pe tratamente. În contextul faptului că este în incapacitate de muncă pe o perioadă îndelungată și va mai urma tratamente, având grad de invaliditate, a considerat întemeiată solicitarea de încasare a prejudiciului moral în mărimea de 100 000 lei.

Totodată, la moment face cheltuieli pentru tratament, procurarea medicamentelor, cârje și baston, consultație la medic și efectuarea rezonanței din data de 18.02.2021, mai face cheltuieli și urmează să facă tratamente pe viitor, astfel a evaluat prejudiciul material la suma de 50 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 aprilie 2021, a fost admis apelul, casată parțial sentința în latura civilă, în partea soluționării acțiunii civile depuse de partea vătămată Pleșcan Iuliana, în capătul încasării prejudiciului moral și pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

S-a încasat de la inculpatul Iurașcu Iulian în beneficiul părții vătămate Pleșcan Iuliana suma de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Colegiul judiciar constată că instanța de fond, judecând cauza, a verificat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, și întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Iurașcu Iulian corect au fost încadrate în baza prevederilor art.264 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.7,16, 61 și 75 Cod penal, a menționat că fiind acordată eficientă principiilor de individualizare a pedepsei, și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului Iurașcu Iulian, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost atras la răspundere penală, lipsa circumstanțelor care atenuează și a celor care agravează răspundere acestuia, gravitatea infracțiunii comise, precum și că urmărirea prejudiciabile cauzate părții vătămate sunt din imprudență, instanța de apel a considerat că corectarea și resocializarea inculpatului Iurașcu Iulian, precum și restabilirea echității sociale este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, reieșind

din noile limite a pedepsei stabilite în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului Iurașcu Iulian sub formă de amendă, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Cu referire la neaplicarea pedepsei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de apel a menționat că respectiva pedeapsă complementară se aplică în cazul stabilirii inculpatului pedeapsa cu închisoare, ceea ce rezultă direct din sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal, pe când la caz, inculpatului Iurașcu Iulia i-a fost stabilită pedeapsa cu amendă.

Referitor la repararea prejudiciului cauzat instanța de apel a conchis că, în urma analizei materialele anexate la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pleșcan Iuliana sub aspectul recuperării prejudiciului material cauzat prin comiterea infracțiunii de către inculpatul Iurașcu Iulian, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a încasat de la inculpatul Iurașcu Iulian în beneficiul părții vătămate suma de 7 158 lei cu titlu de prejudiciu material, care a fost confirmat prin probe pertinente și concludente. Cât privește prejudiciul material în sumă de 50 000 lei solicitat de partea vătămată la înaintarea cererii de apel, instanța de apel a apreciat ca fiind unul neîntemeiat, în condițiile în care la depunerea acțiunii civile împotriva inculpatului, partea vătămată nu a înaintat pretenții cu privire la cauzarea daunelor materiale la suma de 50 000 lei, invocând prejudiciu material la suma de 7 158 lei suportate pentru medicamente și tratament, care a fost admis și încasat prin sentința judecătorească din contul inculpatului Iurașcu Iulia. Mai mult, partea vătămată nu a prezentat probe pertinente în vederea demonstrării cuantumului prejudiciului material suportat pentru tratament și medicamente la suma de 50 000 lei. Iar, bonurile, cecurile, rezonanța magnetică anexate la cererea de apel, nu dovedesc cuantumul prejudiciului material în sumă de 50 000 lei. Argumentele părții vătămate că nu are posibilitate de a dovedi prin probe cuantumul real al prejudiciului material, astfel l-a estimat la suma de 50 000 lei care i-ar fi suficientă pentru a se trata, instanța de apel le-a respins, întrucât prejudiciul material, reieșind din sensul art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, urmează a fi dovedit prin probe pertinente și suficiente în comparație cu prejudiciul moral care poate fi estimat de partea vătămată. Pe astfel de rațiuni, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond întemeiat a încasat prejudiciul material în limita cuantumului care a fost solicitat la înaintarea acțiunii civile și demonstrat prin înscrisuri confirmative.

5. Avocatul Reșulschi Galina în numele părții vătămate a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu trimiterea la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (*pct. 3 din prezenta decizie*).

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că deși titularul acestuia nu a invocat careva temeuri pentru recurs stipulate la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, totuși acesta îl motivează prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În primul rând, referitor la temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în latura civilă a hotărârilor adoptate de instanțele de judecată.

Astfel, verificând alegațiile avocatei, în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de admiterea a apelului acesteia în numele părții vătămate Pleșcan Iuliana, casarea parțială a sentinței primei instanțe în latura civilă, în partea prejudiciului moral cu pronunțarea unei noi hotărâri, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Deci, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de apel examinând argumentele invocate în apel de avocat, referitor la admiterea parțială a acțiunii civile de către prima instanță în partea prejudiciului moral în quantum de 10 000 lei, corect a conchis asupra faptului că prima instanță la evaluarea daunei morale nu a ținut cont de suferințele fizice și psihice cauzate părții vătămate prin infracțiune.

În acest context, instanța de recurs menționează că, despăgubirile pentru prejudiciile morale se disting de cele pentru prejudiciile materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanță de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibile în mod rezonabil care au fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și de toate consecințele acesteia.

Anume în acest context, instanța de apel a evaluat corect dauna morală pentru Pleșcan Iuliana în sumă de 40 000 lei, fiind luate în considerare suferințele fizice ale acestuia, statutul părții vătămate în societate, gradul de vinovăție al autorului

prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate.

Referitor la recuperarea prejudiciului material de la inculpat în sumă de 50 000 lei solicitat de partea vătămată, Colegiul penal ține să sublinieze că, instanțele ierarhic inferioare au emis soluția, ținând cont de faptul că, la depunerea acțiunii civile împotriva inculpatului, partea vătămată nu a înaintat pretenții cu privire la cauzarea daunelor materiale la suma de 50 000 lei, invocând prejudiciul material la suma totală de 7 158 lei suportate pentru medicamente și tratament, care a fost admis și încasat de prima instanță și menținută de instanța de apel.

Mai mult, partea vătămată nu a prezentat probe pertinente în vederea demonstrării cuantumului prejudiciului material suportat pentru tratament și medicamente în sumă de 50 000 lei. Iar, bonurile, cecurile, rezonanța magnetică anexate la materialele cauzei penale, nu dovedesc cuantumului prejudiciului material în sumă de 50 000 lei. Argumentele părții vătămate că nu are posibilitate de a dovedi prin probe cuantumului real al prejudiciului material, astfel l-a estimat la suma de 50 000 lei care i-ar fi suficientă pentru a se trata, Colegiul penal le respinge, întrucât prejudiciul material, reieșind din sensul art.118 alin.(1) Cod de procedură penală, urmează a fi dovedit prin probe pertinente și suficiente în comparație cu prejudiciul moral care poate fi estimat de partea vătămată. În aceste condiții se ajunge la concluzia că, instanțele ierarhic inferioare întemeiat au încasat prejudiciul material în limita cuantumului care a fost solicitat la înaintarea acțiunii civile și demonstrat prin înscrisuri confirmative.

În ceea ce privește alegațiile recurentului că minorul Pleșcan Ion a fost implicat în accidentul din 10 august 2018 în calitate de șofer a motocicletei și i-a fost cauzat leziuni corporale, urmând să fie recunoscut în calitate de parte vătămată, Colegiul penal notează că, cererea de recunoaștere a fost depusă în instanțele de judecată în condițiile în care recunoașterea ca parte vătămată în cadrul unui proces penal se efectuează prin ordonanța organului de urmărire penală, în faza de urmărire penală, conform dispozițiilor art.59 alin.(2) Cod de procedură penală, dar nu în faza de judecare a cauzei în instanța de judecată.

Subsecvent, Colegiul penal ține să menționeze că, Pleșcan Ion fiind audiat la etapa urmăririi penale nu a înaintat cereri în sensul recunoașterii sale în calitate de parte vătămată. Așadar, partea vătămată Pleșcan Iuliana, care este mama și reprezentantul legal al minorului Pleșcan Ion, beneficiind de asistența juridică a unui avocat ales în faza de urmărire penală, nu a înaintat nici o cerere organului de urmărire penală pentru a fi recunoscut în calitate de parte vătămată fiul său Pleșcan Ion. În consecință cererea de recunoaștere în calitate de parte vătămată la etapa judecării cauzei nu poate fi depusă.

În al doilea rând, referitor la criticile recurentului, invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art.427 alin (1) pct.10) Cod de procedură penală, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, din motiv că eronat a fost aplicată pedeapsa cu amendă în privința inculpatului.

La acest capitol Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Iurașcu Iulian, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, de lipsa circumstanțelor care agravează s-au atenuează răspunderea acestuia, caracteristica pozitivă de la locul de trai, corect au conchis că stabilirea față de acesta a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale este echitabilă, și că aceasta poate să își atingă scopul de restabilire a echității sociale, corijare și reeducare a inculpatului.

Cu referire la argumentul avocatului că, pedeapsa cu amendă stabilită inculpatului este una prea blândă, urmând să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, deoarece pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-a atinge scopul, conform art.75 alin.(2) Cod penal. Avocatul părții vătămate solicitând pedeapsa cu închisoare în privința inculpatului nu a adus argumente relevante și suficiente care ar dovedit că aplicarea pedepsei cu amendă

este una ineficientă și nu ar atinge scopul pedepsei penale reglementat în art.61 Cod penal, avându-se în vedere gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului.

În sinteza celor expuse, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Reșulschi Galina în numele părții vătămate, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui Iurașcu Iulian XXXXX, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 noiembrie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir